

Olli aastal tuhhat kahheksa sadda kaks-
kümme ühheksa, et üks jummalakartlik
kirriko-õppetaja, Rowley nimmi, seal sarel
wägga holas olli omma ammeti pärast.
Mees olli monned trükkitud seitungi-lehhed
Amerika maalt sanud, mis temmale rõõm-
sad sannumed töid sest, kui arwamatta ja
õnaste need püüdmissed ollid seal eddasi
läinud, wina-jomissest rahwast ärrawõre-
tada, ja kui wägga se nou seks olli aituud,
kassinusse foggodussi seada. Needsammad
rõõmsad sannumed saatsid sedda üllemaal nim-
metud kirriko-õppetajat selle mõtte peäle, mis
mõnanus assi se olleks, kui saaks ka ommas
kihhelkonnas nisuggust kassinusse foggodust
seada. Ja selle maonna sees se läks ehk
keigeenneminne tarwis, sest et rahwas seal
kaudo weel ennam kui maial omma kurja
mõllamise ja jomisse himmo läbbi üsna huk-
kaminnemisse jone peäl olli. Eäkõid ennamiste
pühhpäwal omma mahhajäetud kirritust möda
ja tõttajid kõetsi pole, mis ka kirriko- aial

lahti olli. Seal rahwas piddasid omma
wina-tenistust nago omma woõra-jummal-
tenistust. Ja et nisuggune kurjusse kombe
ja selle kalli päwa teotaminne nende jures
kangeste lifumas olli, siis sünnib käl ar-
wata, mis alwa luggu ka hargipäwal seält
leiti. Sest et ellasid üsna ilma Jumma-
lata kuulsa kurjusse sees, ja et walmista-
sid sel wisil omma hinge pörgule, sepärrast
ollid issekeskis allati rio, taplemisse ja wi-
hawaeno sees, ja peälegi said nende maia-
asjad hopis rüppakülleks. — Meid õnne-
tumaid nattuke awalt jälle Jummal-
pole taagasi juhhatoda, nende hinged
iggawesse hukatusse cest hoida, ja ka nen-
de wäljaspidise põlwe polest neid suggo
jälle hõibo peäle aidata, et saaksid ausa
töö läbbi omma iggapäwast leiba ennestele
tenida, ja sest rängast rahha maksust ilma
jāda, mis wina-kullutaminne nende peäle
aias; et ühtlase ka õppikõid jälle, omma
liggimestega rahholiste ellama — keige se